

ופרכינן: והתניא: חיצון גובהו אחד עשר טפחים ומשהו:

ומשינן: לא קשיא:

הא שיש בגובהו אחד עשרה ומשהו — כמאן דאמר יש בעביו תחתיתו של ארון הזהב החיצון טפח כמו עובי תחתית ארון של עץ.

הא כמאן דאמר אין בעביו של תחתיתו טפח אלא משהו.

ומאי "משהו" שאומרת הברייתא האחרונה בנוסף לגובה אחד עשרה?

זיר. שהיה משמש כזר מסביב לכפורת.

אמר רבי יוחנן: שלשה זירים בכלי המקדש הן, שהם סימנים לשלשה כתרים: של מזבחה, ושל ארון, ושל שלחן.

זר של מזבחה, שהוא סימן לכתר תורה — זכה אהרן ונטלו.

זר של שלחן, שהוא סימן לכתר מלכות — זכה דוד ונטלו.

זר של ארון, שהוא סימן לכתר תורה — עדיין מונח הוא!

כל הרוצה ליקח — יבא ויקח.

שמא תאמר פחות הוא?

תלמוד לומר [משלי ח]: אמרה תורה "בי, מכוחה של תורה, מלימוד משפטיה — מלכים ימלכו!". וגדול מי שבכוחו להמליך מהמלך עצמו.

רבי יוחנן רמי: כתיב זר וקרינן זיר.

זכה האדם ולמד תורה לשמה — נעשית לו זיר, זר שהוא כתר.

לא זכה — זרה משתכחת הימנו.

רבי יוחנן רמי:

כתיב [דברים י'] "ועשית לך, משה, ארון עץ".

ומאיך כתיב [שמות כה] "ועשו הציבור ארון עצי שטים".

מכאן לתלמיד חכם שבני עירו מצווין לעשות לו מלאכתו.

כתיב בארון [שמות כה] "מבית ומחוץ תצפנו בזהב".

אמר רבא: מלמד הכתוב שכל תלמיד חכם שאין תוכו כברו — אינו תלמיד חכם.

אביי ואיתימא רבה בר עולא אמר: תלמיד חכם שאין תוכו כברו נקרא נתעב.

שנאמר [איוב טו] "אף כי נתעב ונאלח — איש שתה כמים [תורה], שיש בו עולה!"

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: מאי דכתיב משלי יז' "למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין" — אוי להם לשנאיחן של תלמידי חכמים [בלשון סגי נהור], שעוסקין בתורה, ואין בהן יראת שמים.

מכריו רבי ינאי: חבל על מי שלומד תורה ואין בו יראת שמים, דלית ליה דרתא, שהוא משול למי שאין לו חצר, ואילו הוא — תרעא שער לדרתיח לחצר הוא עביד. כי התורה היא השער להגיע בו ליראת שמים,